

Ohlášky – neděle 20. 3. 2022

Dnes prožíváme **3. neděli postní**.

- Pátek 25. 3. – **Slavnost Zvěstování Páně**
- Neděle 27. 3. 2022 bude **4. neděle postní (Laetare)**.

- **Dnes** je 3. neděle v měsíci, mše sv. i v Sulejovicích **v 8:00**.
- **Pobožnost křížové cesty** se budeme modlit vždy v pátek přede mší sv. **v 16:00**.
- **Modlitba chval** v pátek **25. 3. 2022 v 18:00** v **Kapli u věžáku**, Palackého 6.
- **V sobotu 26. 3. 2022** se uskuteční **poutní slavnost ke svátku Zvěstování Páně** v kostele Zvěstování Panny Marie (jezuitský kostel) v Litoměřicích. **Poutní mše sv. v 10:30**, celebruje **Mons. Martin Davídek**, generální vikář litoměřické diecéze. Ve **13:30 Zpívání z kresby** (Chrámový sbor sv. Gotharda), v **16:30 slavnostní koncert** souboru vokální hudby **Madrigalion Praha** k zahájení veřejné sbírky pro revitalizaci kostela. Srdečně zveme!

Přehled bohoslužeb v období 10. 4. – 18. 4. 2022 v kostele sv. Václava v Lovosicích:

- 10. 4. **Květná neděle** – 9:00 (mše sv.)
- 12. 4. úterý Svatého týdne – 8:00 (mše sv.)
- 13. 4. středa Svatého týdne – 8:00 (mše sv.)
- 14. 4. **Zelený čtvrtek** – 17:30 (mše sv. na památku Večeře Páně)
- 15. 4. **Velký pátek** - 17:30 (Velkopáteční obřady)
- 16. 4. **Bílá sobota** – 19:00 (Velikonoční vigilie)
- 17. 4. **Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – 10:30** (mše sv.)
- 18. 4. **Pondělí velikonoční – 9:00** (mše sv.)
- 19. 4. úterý mše sv. **nebude**

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

V zimním období jsou mše sv. v úterý, ve středu a ve čtvrtek ve **farní kapli**.

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Modlitební skupina
pátek v 15:30, kostel sv. Václava, Lovosice

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.
Náboženství pro školní děti v úterý od 14 h

**Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice**

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz

R.D. ICLic. Mgr. Józef Szeliga
statutární zástupce farnosti
+420 777 020 426
jw.szeliga@gmail.com

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
kaplan
+ 420 603 845 460

Václav

č. 17 (2022)
20. 3. 2022

3. neděle postní

**Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích**

Dominikánský mnich a inkvizitor Melchior Cano je postavou jakoby přímo převzatou z románu „Jméno růže“. Když jistý španělský biskup přišel roku 1559 s požadavkem přeložit Bibli do národních jazyků, na scéně se objevil Cano a varoval, že by to mohlo dospět až k podobným poměrům jako v Německu, kde Martin Luther už před pětadvaceti lety přeložil Bibli do němčiny. Bible prý není nic pro domácí paničky: „I když ženy s nenasytnou touhou dychtí okusit z těchto plodů, je nezbytné zakázat je a umístit před ně plamenný meč, aby k nim prostý lid neměl přístup.“ Také velká reformátorka církve v 16. století, svatá Terezie z Avily, byla jeho rozhodnutím bolestně zasažena a nesmírně jím trpěla. Avšak v jednom nočním vidění se jí dostalo útěchy: „Pán mi řekl: Nebuď smutná, protože já ti dám živou knihu.“

Papež František řekl: *“Jaké by to bylo, kdybychom měli neustále v kapse nebo v ruce malé vydání Bible či evangelia, tak jako tam nosíme mobil? Co by se stalo, kdybychom dokázali zacházet s Biblí stejně dobře jako s mobilem? Kdybychom se otočili na patě jen proto, že jsme ji zapomněli doma? Co by se stalo, kdybychom vzali Bibli vícekrát za den do ruky a četli si v ní Boží zprávy, jako si čteme zprávy v mobilu?”*

Jsou také nekatoličtí křesťané našimi sestrami a bratry?

Útok inkvizitora Melchiora Cana si musíme vykládat spíše jako nedůvěru k národním jazykům než jako výslovný útisk žen. Ženy měly v té době, stejně jako dnes, větší zájem o náboženství než muži. Možná zde sehrála svou roli úvaha, že by ženy četly Bibli a že by o ní také vášnivě diskutovaly. A pokud by se navíc daly nakazit reformací, vznikala by na každém rohu nová církev. Jak známo, Luther vyhlásil svůj princip sola scriptura – podle něj potřebuje křesťan pouze Písmo svaté a obejde se bez jeho výkladu kněžími. Bible vysvětluje sebe samu. Ve skutečnosti ale reformační hnutí už za Lutherových časů zabředlo do celé řady způsobů četby Bible. Každý z nich se snažil následovat Bibli, jenže ve skutečnosti následovali Kalvinův, Müntzerův nebo Knoxův výklad.

(z knihy Youcat: Kurz víry)

3/ Panna Maria Lurdská

Nemůžu tomu uvěřit, je to až příliš velká „náhoda“. Modlili jsme se tehdy oba na stejném místě, ve stejném roce, ve stejném měsíci! Byla to ona významná pouť, během níž jsem Bohu vystavil bianco šek na celý život.

Dnes už mají v lurdské jeskyni webkameru, můžete modlitci se zástupy poutníků nepřetržitě sledovat na internetu. Kdyby tam tu kameru měli nainstalovanou už tehdy, byl bych požádal strážce poutního místa, aby mi povolili zhlédnout záznamy z června 1980. Možná bych tam spatřil dospívajícího kluka, který se právě rozhodl darovat svůj život Pánu, a hned vedle něj muže, který Boha prosí o milost, aby směl znovu najít svého syna. Až v nebi se dozvím, zda jsme před jeskyní klečeli ve stejný okamžik, ale dojmá mě i pouhé vědomí, že jsme tam určitě byli ve stejném období.

Tato shoda okolností uchystaná Prozřetelostí má ještě překvapivou dohru o pár let později. Je 8. září roku 2009, svátek Narození Panny Marie. Biskup mě nedávno ustanovil do nové farnosti. Můj otec mě z Berlína přijíždí navštívit a podívat se, jak jsem se zabydlel. Nemám na něj moc času, musím totiž odjet do Notre-Dame de Buglose v diecézi Aire et Dax, protože tam mám 10. září přednášet. Lurdy jsou po cestě, navrhnou tedy otci, ať jede se mnou, abychom společně poděkovali Panně Marii, že před devětadvaceti lety svedla naše cesty dohromady. Od toho památného června roku 1980 jsme tam už spolu nikdy nebyli. V podvečer přijíždíme na místo. V ubytovně sester Nanebevzetí Panny Marie seženeme dva volné pokoje s výhledem na jeskyni. Připojíme se k procesi se svíčkami od devíti do desíti hodin. Pak otci navrhnou, že se společně pomodlíme růženec, než budu od jedenácti hodin v jeskyni sloužit mši svátou. Začneme se společně modlit ve světle známé pyramidy svíček. Ale za několik desítek minut se otec začne cítit velmi unavený. Namáhavá cesta, davy lidí, to je pro člověka v 76 letech už hodně.

„Synku, nezlob se, moc rád bych s tebou zůstal na mši, ale už toho na mě bylo moc. Půjdu si raději lehnout.“

„Nic se neděje, Váti (německy „tati“), ještě se k jeskyni vrátíme zítra ráno, než pojedeme. Dobrou noc.“

Günter se tedy odebere do pokoje a já zůstávám slavit eucharistii. Druhý den u snídaně je mu opravdu líto,

že nezvládl zůstat i na mši. „Tolik jsem si přál s tebou poděkovat Panně Marii při té mši!“

Marně se pokouším ho utěšit a opakuji, že to nevadí, že Panna Maria přece viděla všechnu jeho snahu. Ale dobře vidím, jak je zklamaný. Blíží se doba našeho odjezdu do Dax, kde mám sloužit. Napřed bych ale rád měl mši svátou. V oficiálním programu není naplánovaná žádná mše v jeskyni, ale v deset hodin se má sloužit v Růžencové bazilice.

Když procházíme kolem jeskyně zjevení, všimnu si, že tam kostelník zrovna připravuje oltář. Obrátím se na otce: „Podívej, u jeskyně se chystá mše svátá. Jestli chceš, můžeme se té mše zúčastnit, ať už bude v jakémkoli jazyce. Třeba ti to vynahradí, že jsi přišel o tu včerejší.“

Zajdu do sakristie. Kněz, který má mši sloužit, je již připravený. Požádám ho o svolení, jestli bych s ním nemohl koncelebrovat, a ptám se ho:

„V jakém jazyce budete sloužit mši svátou?“

Kdyby mi odpověděl „v němčině“, bylo by to docela fajn. Ale dopadlo to ještě líp. S trochou ostychu mi odpověděl: „Abych pravdu řekl, je to trochu neobvyklá situace. Pocházím z Lucemburska, takže budu sloužit ze dvou misálů, dvěma jazyky – budu přecházet mezi francouzštinou a němčinou. Nebude vám to vadit?“

Neuvěřitelné – jsem celý bez sebe z té pozornosti naší nebeské matky! Plný dojetí knězi vyprávím, jak mě to zasáhlo, protože já jsem Francouz a můj otec je Němec, a právě jsme spolu poprvé na pouti na tomto místě. Samozřejmě není čas, abych mu vyprávěl celý náš příběh. Sakristián mě zaslechne a ptá se mě:

„A kde je váš otec?“ Prstem ukážu svého tátu, ztraceného v davu poutníků. Sakristián pro něj hned zajde a najde mu místo vpředu v jeskyni, hned vedle lektorů. Otec je tím celý dojatý, nachází se přímo u nohou Panny Marie a celým srdcem může prožít spolu se svým synem knězem tu krásnou francouzsko-německou mši.

Bylo pro mě krásným znamením z nebe, že jsme z vůle Prozřetelosti mohli slavit tuto dvojazyčnou mši právě v den, kdy jsme přišli vzdát díky za naše shledání. Jako bychom tím dostali potvrzení, že Panna Maria tehdy dobře slyšela modlitby mého otce i odevzdání mého života na tomto pozhnaném místě.

(z knihy René-Luca Patnáct podobenství)
